

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.143 van 8 oktober 2002
in de zaak A. 55.360/XII-1269.**

In zake : Henri KENNIS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. Rombaut,
 kantoor houdende te Antwerpen,
 Justitiestraat 18, B 25

tegen :

de STAD ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

Maurice VERLACKT,
wonende te Wilrijk,
Julius de Geyterstraat 114.

D E R A A D V A N S T A T E, X I I e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Henri KENNIS, opsteller bij het bestuur van de stad Antwerpen, op 23 december 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van :

- “- De beslissing van de Gemeenteraad d.d. 21.06.1993 waarbij onder nr. 1052 onder artikel 23 stadspersoneel benoemd werd bij keuze en op proef belast met de taak van bureelhoofd, de Heer M. VERLACKT, opsteller bij de Dienst voor Werken.
- De impliciete weigering verzoeker vooreerst in zijn hogere functie te bevestigen, desgevallend te benoemen na keuze op proef.
- De gevolgen van de beslissing waarbij zonder enige delegatie het College van Burgemeester en Schepenen inhoud heeft gegeven aan de benoemingsvoorwaarden voor de diverse 'specialiteiten'.
- De beslissing van 01.07.1993 van het College van Burgemeester en Schepenen waarvan de Heer H. KENNIS op de hoogte kwam bij terugkeer uit verlof op 28.08.1993 en waarbij verzoeker werd ontheven van zijn hogere functie met ingang van 01.08.1993, beslissing die zich concretiseert in het niet langer uitbetalen op 01.09.1993 van de hogere functietoeslag van +/- 10.000,- Bfr per maand nu blijkt dat hij d.d. 25.10.1993 nog steeds als waarnemend wordt beschouwd.

- De diskwalificatie van verzoeker van onbekende datum na benoeming van de tegenkandidaat”;

Gelet op het arrest nr. 46.581 van 22 maart 1994 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 17 februari 1995;

Gelet op de beschikking van 24 maart 1995 die de tussenkomst van Maurice Verlackt toestaat;

Gezien de toelichtende memorie van de verzoeker en de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur B. Thys;

Gelet op de beschikking van 14 april 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. Stommels, die loco advocaat R. Rombaut, verschijnt voor verzoeker en van advocaat P. Van Der Straten, die verschijnt voor de verwerende partij en de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. Thys;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is, naar eigen zeggen, “sinds jaren” stadsambtenaar te Antwerpen, in de graad van opsteller en tewerkgesteld bij de Dienst voor Werken.

Hij is houder van het diploma van technisch ingenieur-mechanica, dat in 1989 gelijkgeschakeld werd met dat van industrieel ingenieur-mechanica.

Bij beslissing van de gemeenteraad van 16 januari 1990 wordt hij, met ingang van 1 augustus 1989, belast met de hogere functie van bureelhoofd op de Dienst voor Werken. De verwerende partij betwist niet dat verzoeker de hogere functie van bureelhoofd steeds is blijven waarnemen.

1.2. De door de gemeenteraad vastgestelde bevorderingsvoorwaarden voor de graad van bureelhoofd (laatste wijziging op 28 april 1992 - goedkeuring 14 augustus 1992), zoals die in de voorliggende zaak aan de orde komen, zijn op het stuk van de diplomavereisten (voorwaarde 4.) de volgende :

“1) ofwel in het bezit zijn van één van de hiernavermelde diploma's :

A. voor bureelhoofd (specialiteit 'administratie') :

- doctor of licentiaat in de rechten
- licentiaat in de administratieve of bestuurswetenschappen
- [...]
- diploma of getuigschrift dat in aanmerking genomen wordt voor aanwerving in de betrekkingen van niveau 1 in de rijksbesturen, mits :
 - ofwel het diploma of getuigschrift uitgereikt werd na studies die ten minste zestig uren publiek recht en/of administratief en/of burgerlijk recht omvatten;
 - ofwel de kandidaat houder is van het diploma of getuigschrift uitgereikt na het beëindigen van een volledige cyclus van leergangen administratieve wetenschappen in overeenstemming met het door de koning vastgestelde minimumprogramma;

B. voor bureelhoofd (specialiteit 'talen') : ...

C. voor bureelhoofd (specialiteit 'informatica') : ...

D. voor bureelhoofd (specialiteit 'economie-financiën-boekhouden') [...]

[...]

De kandidaten, houders van één van bovenvermelde diploma's zullen een bekwaamheidsexamen op universitair niveau moeten afleggen.

- 2) ofwel, uitsluitend voor de specialiteit 'administratie', geslaagd zijn voor een bekwaamheidsexamen op universitair niveau, dat bestaat uit een algemeen en een bijzonder gedeelte”.

Bij besluit van 28 april 1992 legt de gemeenteraad ook de respectieve examenprogramma's vast :

Het sub 1) vermelde examen, genaamd “bureelhoofd (houders universitair diploma)”, bestaat uit :

- een schriftelijke proef : verslag, met het oog op het nagaan van het rapporteringsvermogen van de kandidaten. (controle van vorm, spelling en taalvaardigheid van de kandidaat);
- een psychotechnisch gedeelte beogend het “onderzoek van de geschiktheid van de kandidaat”, met een “computergestuurd gedeelte” en een “mondeling gedeelte”.

Het sub 2) vermelde examenprogramma (voor de kandidaten die geen diploma als vermeld sub 1) voorleggen) ziet er anders uit :

- een schriftelijke proef, opgedeeld in een proef over :
 - de Nederlandse taal (samenvatting en commentaar van een rondgedeelde tekst)
 - Burgerlijk recht (programma opgegeven)
 - Administratief recht (idem)
 - Gemeentewet.
- een mondelinge proef (over probleem van administratieve aard teneinde het bevattings- en redeneervermogen der kandidaten te toetsen).

Deze examenprogramma's worden hierna ook genoemd “klein”, respectievelijk “groot” bekwaamheidsexamen.

1.3. Op 8 oktober 1992, nadat de gemeenteraad zijn goedkeuring gehecht zou hebben aan het voorstel van de diensthoofden omtrent de specialiteit die van de kandidaten voor de verschillende betrekkingen wordt vereist (voor de dienst werken : “administratie”) verklaart het college betrekkingen van bureelhoofd -een onbepaald aantal van elk der vier specialiteiten- vacant.

De geplande bevorderingen worden bij nota van 20 oktober 1992 ter kennis van de ambtenaren gebracht samen met de specifiek te vervullen voorwaarden op het stuk van diploma's en inhoud van de examens.

1.4. Verzoeker stelt zich op 27 november 1992, dit is binnen de opgelegde termijn, kandidaat voor de betrekking van bureelhoofd specialiteit administratie.

Hij verwijst wat betreft de diploma's waarover hij beschikt naar de stukken die reeds in het bezit zijn van het stadsbestuur en voegt er een “attest” bij van de beheerder van het Provinciaal Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen, waaruit blijkt dat verzoeker aan dat instituut de eerste kandidatuur bestuurswetenschappen heeft gevolgd, dat hij niet slaagde voor het examen dat toegang gaf tot de tweede kandidatuur “maar dat hij wel minstens de helft van de punten (behaalde) voor de vakken administratief recht, verbintenissenrecht, maatschappij en instellingen van de moderne tijden, staathuishoudkunde, Frans en Engels”.

1.5. Bij brief van 2 maart 1993 wordt verzoeker door de personeelsdienst van de stad opgeroepen om deel te nemen aan het bekwaamheidsexamen dat op 16 en 17 maart 1993 ingericht zal worden voor de categorie kandidaten waarin de stad verzoeker onderbracht : als niet-houder van een universitair diploma, onderworpen aan wat het “groot” bekwaamheidsexamen wordt genoemd.

1.6. Verzoeker protesteert op 9 maart 1993 schriftelijk bij een schepen en voert daarbij aan dat, nu hij door de gelijkshakeling van zijn diploma van technisch ingenieur met dat van industrieel ingenieur eindelijk voldoet aan die diplomavereiste, er sinds 1992 een nieuwe bevorderingsvoorwaarde is opgedoken, met name het bezit van een diploma dat is afgegeven na studies die tenminste 60 uren recht omvatten. Hij verwijst wel naar het met zijn kandidatuur medegedeelde attest waaruit zou blijken dat hij “met succes examen afgelegd (heeft) over bepaalde vakken die minstens de gevraagde 60 uren recht omvatten”.

1.7. Verzoeker neemt geen deel aan de proeven waarvoor hij was uitgenodigd. In zijn verzoekschrift vermeldt hij meermaals dat hij telefonisch ervan werd verwittigd dat hij niet behoefde deel te nemen.

1.8. In zijn beslissing van 27 mei 1993 verwijst het college van burgemeester en schepenen, naar de bestaande bevorderingsvoorwaarden, naar de vaststelling dat verzoekers diploma van industrieel ingenieur wel in aanmerking komt voor een benoeming in niveau 1 bij het Rijk maar dat het niet werd afgegeven na 60 uren rechtsstudies, terwijl verzoeker ook geen diploma van een cyclus bestuurswetenschappen voorlegt, naar de daaruit door de personeelsdienst gemaakte conclusie dat verzoeker niet ingedeeld kan worden bij de categorie vastbenoemden

in het bezit van een universitair diploma, naar het niet deelnemen door verzoeker aan het ingerichte “groot” examen en naar het “voorstel van de heer inspecteur-generaal met zijn advies d.d. 23 maart 1993 om betrokkene alsnog te laten meedoen aan de proef voorzien in de benoemingsvoorwaarden”; dienvolgens beslist het

“in te stemmen dat de kandidatuur van H. KENNIS alsnog wordt ingedeeld bij de kandidaturen die voldoen aan de benoemingsvoorwaarden en hierover het advies van de gouverneur in te winnen”.

1.9. Die beslissing wordt op 1 juni 1993 per faxbericht aan verzoeker ter kennis gebracht. Daarbij wordt ook medegedeeld dat verzoeker de selectieproef voorgeschreven door de benoemingsvoorwaarden van deze bediening kan afleggen, met de mededeling dat het examen doorgaat op 5 juni 1993.

De brief besluit :

“Ik vestig er uw aandacht op dat u slechts in aanmerking kan komen tot een aanstelling als bureelhoofd (specialiteit administratie) onder voorbehoud dat de toezichthoudende overheid geen bezwaren formuleert tegen de beslissing d.d. 27 mei 1993 van het college van burgemeester en schepenen”.

1.10. Op 21 juni 1993 besluit de gemeenteraad een reeks laureaten van het examen afgesloten op 16 maart 1993 -examen voor personen die geen universitair diploma konden voorleggen- en een reeks laureaten van het examen afgesloten op 3 juni 1993 -examen voor personen die een universitair diploma voorlegden- met ingang van 1 augustus 1993 “op proef voor één jaar te belasten met de taak van bureelhoofd (specialiteit administratie)”.

Een van de benoemden bij de Dienst voor Werken is opsteller Maurice Verlackt van dezelfde dienst, die geslaagd is voor het bekwaamheids-examen voor bureelhoofd (specialisatie administratie, niet-universitaire) van 16 maart 1993.

Die aanstelling op proef voor één jaar is een door het personeelsstatuut gestelde bevorderingsvoorwaarde. Op het einde van die periode komen de kandidaten overeenkomstig het reglement op de proefperiode in aanmerking voor de bevordering met terugwerkende kracht tot de datum waarop zij tot de proeftijd werden toegelaten.

1.11. Op 28 juni 1993 vraagt het college van burgemeester en schepenen aan de provinciegouverneur, op grond van een uitvoerige uiteenzetting van de feitelijke gegevens, of hij zijn “goedkeuring” kan hechten aan de beslissing van het

college van 27 mei 1993 om verzoekers kandidatuur “in te delen bij de kandidaturen die voldoen aan de benoemingsvoorwaarden” (bedoeld is de beslissing om verzoeker in te delen bij de kandidaten die houder zijn van een universitair diploma).

Met brief van 26 augustus 1993 antwoordt de provinciegouverneur dat het duidelijk is dat betrokkene niet aan de benoemingsvoorwaarden voldoet omdat :

- “- het diploma (van technisch ingenieur, geassimileerd met dat van industrieel ingenieur) geeft wel toegang tot bepaalde functies van niveau 1 van de rijksbesturen, maar omvat niet de vereiste zestig uren publiek, administratief of burgerlijk recht;
- het attest (van de directeur PHIB) is geen diploma of getuigschrift;
- het is in strijd met de door U vastgestelde benoemingsvoorwaarden om het diploma en het attest aan elkaar te koppelen. Uw voorwaarden zijn terzake duidelijk : het voorgebrachte diploma ZELF moet uitgereikt zijn na studies die ZELF ten minste zestig uren publiek, administratief of burgerlijk recht omvatten”.

De gouverneur besluit :

“Ik zal dus in geen geval mijn goedkeuring kunnen hechten aan een beslissing waarbij de kandidatuur van de heer KENNIS ingedeeld wordt bij de kandidaturen die voldoen aan de benoemingsvoorwaarden”.

1.12. Op 1 juli 1993 besluit het college van burgemeester en schepenen om aan de gemeenteraad voor te stellen alle personeelsleden van weddegroep B die met een hogere functie waren belast, van die opdracht te ontlasten met ingang van 1 september 1993.

Die beslissing kadert in de daadwerkelijke opvulling van het “nieuw functioneel kader”.

1.13. Bij brief van 14 oktober 1993 dient verzoekers raadsman een bezwaar in bij de provinciegouverneur tegen zijn “niet-benoeming en meer in het bijzonder tegen de gang van zaken die uiteindelijk tot de niet-benoeming aanleiding hebben gegeven”.

Op 17 november 1993 deelt de provinciegouverneur aan verzoekers raadsman mee dat hij op 19 oktober 1993 akte heeft genomen van de gemeenteraadsbeslissing van 21 juni 1993;

2. Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat het voorwerp van de vordering hierna wordt begrepen zoals in het arrest over de vordering tot schorsing; dat verzoeker immers geen bezwaren heeft geuit tegen die interpretatie;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat als eerste en voornaamste voorwerp van verzoekers beroep moet worden beschouwd, het door hemzelf duidelijk aangewezen gemeenteraadsbesluit van 21 juni 1993 in zoverre daarbij Maurice Verlackt tot bureelhoofd werd benoemd; dat verzoeker de onwettigheid van dat besluit afleidt uit de onwettigheid van een tot die benoeming voorbereidende handeling, te weten zijn uitsluiting op grond van het niet voldoen aan diploma- en examenvereisten; dat dan ook in de eerste plaats moet worden nagegaan of verzoeker al dan niet ten onrechte van de bevordering tot bureelhoofd werd uitgesloten omdat hij niet aan de desbetreffende voorwaarden zou hebben voldaan; dat, immers, het daarvan afhangt of hij belang heeft om de benoeming van Maurice Verlackt te bestrijden; dat verzoeker in zijn tweede middel in dat verband aanvoert dat hij, met het diploma van industrieel ingenieur in combinatie met een getuigschrift van studies van minstens zestig uur publiek en/of administratief recht en/of burgerlijk recht, voldeed aan de bevorderingsvoorwaarden;

3.1.2. Overwegende dat als bevorderingsvoorwaarde voor de graad van bureelhoofd (specialiteit administratie), het door de gemeenteraad op 28 april 1992 laatst gewijzigd en door de toezichthoudende minister goedgekeurd personeelsstatuut het bezit vereiste van een diploma of getuigschrift dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau 1 in de rijksbesturen; dat, wanneer het geen met name genoemd diploma is zoals van studies in de rechten, het diploma diende te zijn afgegeven na het volgen van een programma van 60 uren recht of aangevuld is door een diploma of een getuigschrift van een volledige cyclus administratieve wetenschappen;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker in het bezit was van een diploma dat toegang geeft tot niveau 1 in de rijksbesturen; dat echter het programma op grond waarvan hij zijn diploma behaalde geen 60 uren publiek, administratief en/of burgerlijk recht blijkt te omvatten; dat het attest afgegeven door de beheerder van de provinciale bestuursschool volgens hetwelk verzoeker in de eerste kandidatuur bestuurswetenschappen de helft van de punten behaalde voor de vakken administratief en verbintenissenrecht, geen “diploma of getuigschrift uitgereikt na het

beëindigen van een volledige cyclus van leergangen administratieve wetenschappen” is;

3.1.4. Overwegende dat dienvolgens verzoeker niet voldeed aan de diplomavorwaarden; dat het tweede middel derhalve niet gegrond is; dat meer bepaald verzoeker niet voldeed aan de door het statuut gestelde voorwaarden om, na alleen te slagen voor het “klein” bekwaamheidsexamen, tot bureelhoofd bevorderd te kunnen worden; dat hij het “groot” bekwaamheidsexamen niet heeft afgelegd; dat, aangezien verzoeker niet beweert dat Maurice Verlackt evenmin aan de besproken voorwaarden voldeed, verzoeker in beginsel geen belang heeft om diens benoeming te bestrijden;

3.1.5. Overwegende dat verzoeker weliswaar in zijn middelen ook het vertrouwensbeginsel blijkt in te roepen, doordat het bestuur aanvaardde dat hij aan de gestelde bevorderingsvoorwaarden voldeed, vermits het hem als waarnemer de functie liet vervullen, terwijl het reglement op de waarneming van functies voorschrijft dat de aangestelde aan de benoemingsvoorwaarden moet voldoen, en doordat hij met betrekking tot de examens welke hij diende af te leggen werd misleid;

3.1.6. Overwegende dat die stelling niet houdbaar is; dat vooreerst immers uit de door verzoeker zelf voorgelegde stukken blijkt dat hij, zelfs nog bij zijn laatste aanstelling als waarnemend bureelhoofd in 1991, voldeed aan de toen door de bevorderingsvereisten gestelde diplomavorwaarden; dat verzoeker voorts ook, en voornamelijk omdat hij daar zelf had op aangedrongen, niet heeft deelgenomen aan het zogenaamde “groot” examen dat het bestuur had georganiseerd voor de categorie ambtenaren waaronder het verzoeker eerst, terecht, had begrepen, wel aan het minder omvangrijke, niet op het recht betrekking hebbend “klein” examen; dat die toelating hem echter enkel onder voorbehoud was verleend, namelijk op voorwaarde van een gunstig advies van de gouverneur, dat er evenwel niet gekomen is; dat hem zulks duidelijk was medegedeeld; dat in die omstandigheden verzoeker niet mocht vertrouwen op een telefonische onvoorwaardelijke vrijstelling, gesteld dat er zo een geweest is; dat aldus ook op grond van het ingeroepen vertrouwensbeginsel niet kan worden besloten dat verzoeker een toereikend belang heeft om de benoeming van Maurice Verlackt te bestrijden;

3.2. Overwegende dat de vordering, wat het eerste voorwerp betreft, niet ontvankelijk is; dat die vaststelling eveneens de niet-ontvankelijkheid meebrengt

van de vordering in haar tweede voorwerp, namelijk in zoverre zij gericht is tegen de in de benoeming van Maurice Verlackt besloten zijnde weigering verzoeker te benoemen alsmede van, voor zover zij daarin ook besloten zou zijn, de weigering om verzoeker in zijn hogere functie te bevestigen;

3.3. Overwegende dat wat betreft de “gevolgen van de beslissing waarbij het schepencollege, zonder delegatie, inhoud heeft gegeven aan de benoemingsvoorwaarden voor de verschillende specialiteiten”, kan worden volstaan met de vaststelling dat, zo verzoeker hier niet uitsluitend doelt op voorbereidende handelingen in verband met zijn deelnemen aan het “groot” bekwaamheidsexamen waarvan, zoals gebleken, hij terecht niet werd vrijgesteld, het desbetreffende derde voorwerp van de vordering zo vaag is aangegeven dat de vordering alleen reeds op grond daarvan niet ontvankelijk is;

3.4. Overwegende dat, in zoverre de vordering gericht is tegen de beslissing van 1 juli 1993 van het college van burgemeester en schepenen waarbij verzoeker wordt ontheven van zijn functie van bureelhoofd, - het vierde voorwerp van het beroep- men normaal zou kunnen veronderstellen, zoals ook verzoeker deed, dat die beslissing rechtstreeks verband hield met de benoemingen van een aantal ambtenaren in het “functioneel kader”, dus dat er sprake was van een koppeling van de beëindiging van de aanstelling als waarnemend bureelhoofd van verzoeker aan de benoeming tot bureelhoofd op proef van Maurice Verlackt; dat echter uit de door de verwerende partij verstrekte bijkomende uitleg aan het bevoegd lid van het auditoraat blijkt dat dit niet het geval is : de beëindiging van verzoekers aanstelling in de hogere functie “heeft niets te maken met de bevordering van Maurice Verlackt”; dat uit die uitleg zelfs blijkt dat verzoeker zich richt tegen de verkeerde beslissing, daar het college van burgemeester en schepenen op 1 juli 1993 alleen heeft beslist om aan de gemeenteraad voor te stellen om de ambtenaren van weddegroep B -en daartoe behoort verzoeker- van hun hogere functie te ontlasten; dat aldus de beslissing van 1 juli 1993 blijkbaar een louter voorbereidende beslissing is die niet voor nietigverklaring vatbaar is; dat moet worden vastgesteld dat het beroep ook wat dat voorwerp betreft niet ontvankelijk is;

3.5.1. Overwegende dat verzoeker ten slotte de “diskwalificatie van verzoeker na benoeming van de tegenkandidaat” bestrijdt; dat, alhoewel zijn verzoekschrift en toelichtende memorie daarover geen uitsluitel geven, verzoeker daarbij wellicht doelt op het feit dat het college van burgemeester en schepenen,

nadat de gemeenteraadsbeslissing tot benoeming van Maurice Verlackt was genomen, aan de gouverneur heeft gevraagd of verzoeker voldeed aan de benoemingsvoorwaarden en op het negatief antwoord van de gouverneur van 28 augustus 1993; dat hij meent daarbij belang te hebben om reden dat er nog een aantal betrekkingen van bureelhoofd te begeven zijn;

3.5.2. Overwegende dat geen beslissing wordt ontwaard die verzoeker “diskwalificeert”, dit wil zeggen definitief uitsluit van een benoeming tot bureelhoofd; dat het college van burgemeester en schepenen immers na de benoeming van Maurice Verlackt bij gemeenteraadsbesluit van 21 juni 1993, met een brief van 28 juni 1993 de toezichthoudende overheid alleen uitleg heeft gevraagd over het al dan niet voldoen van verzoeker aan de bevorderingsvoorwaarden gesteld aan “universitair” voor het ambt van bureelhoofd (specialiteit administratie); dat het antwoord van 26 augustus 1993 van de toezichthoudende overheid daarop negatief was; dat die vaststelling niet verhindert dat verzoeker nog kandideert voor betrekkingen die mogelijk nog vacant zijn; dat dienvolgens ook het vijfde voorwerp van het verzoekschrift derhalve niet ontvankelijk is;

3.6. Overwegende dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat de verwerende partij nog enig stuk zou achterhouden dat tot een ander besluit zou nopen inzake het belang; dat er dan ook geen reden is om, zoals verzoeker in zijn laatste memorie vraagt, de verwerende partij te verplichten nog andere stukken voor te leggen dan zij reeds deed;

Overwegende dat de vordering tot nietigverklaring bijgevolg wat al haar voorwerpen betreft, niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht oktober 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.